

# Sprawozdanie z ćwiczenia 9

*Krzysztof Woźniak*

## 1. Wprowadzenie

Ćwiczenie zostało wykonane na podstawie artykułu Łukasza Jajeśnicy i Adama Piórkowskiego „Sprawozdanie Analiza wydajności złączeń i zagnieżdżeń dla schematów znormalizowanych i zdenormalizowanych, w różnych bazach danych”

Celem zadania było przeanalizowanie wyników zapytań opierających się na złączeniach wielu tabel. Wykonałem je na dwa sposoby – złączenia tabel i zapytaniach zagnieżdżonych. Do wykonania zadania posłużyłem się danymi geologicznymi – fragmencie tabeli stratygraficznej dla Eonu Fanerozoika. Dla nich przeprowadziłem testy.

## 2. Wykonane czynności

Najpierw musiałem utworzyć tabelę dla poszczególnych składowych- eonu, ery, okresu, epoki i pięter:

```
CREATE SCHEMA geo;

CREATE TABLE geo.GeoEon (
    id_eon INT PRIMARY KEY NOT NULL,
    nazwa_eon VARCHAR(32) NOT NULL
);

CREATE TABLE geo.GeoEra (
    id_era INT PRIMARY KEY NOT NULL,
    id_eon INT NOT NULL,
    nazwa_era VARCHAR(32) NOT NULL
);
```

Następnie wprowadziłem klucze obce :

```
ALTER TABLE geo.GeoEra ADD CONSTRAINT klucz_obcy FOREIGN KEY (id_eon) REFERENCES geo.GeoEon(id_eon);
ALTER TABLE geo.GeoOkres ADD CONSTRAINT klucz_obcy_2 FOREIGN KEY (id_era) REFERENCES geo.GeoEra(id_era);
ALTER TABLE geo.GeoEpoka ADD CONSTRAINT klucz_obcy_3 FOREIGN KEY (id_okres ) REFERENCES geo.GeoOkres(id_okres );
ALTER TABLE geo.GeoPietro ADD CONSTRAINT klucz_obcy_4 FOREIGN KEY (id_epoka) REFERENCES geo.GeoEpoka(id_epoka);
```

Wypełnienie tabeli danymi:

```
INSERT INTO geo.GeoEon VALUES (1, 'Fanerozoik');
```

```
INSERT INTO geo.GeoEra VALUES (1, 1, 'Paleozoik');  
INSERT INTO geo.GeoEra VALUES (2, 1, 'Mezozoik');  
INSERT INTO geo.GeoEra VALUES (3, 1, 'Kenozoik');
```

```
INSERT INTO geo.GeoOkres VALUES (1, 1, 'Dewon');  
INSERT INTO geo.GeoOkres VALUES (2, 1, 'Karbon');  
INSERT INTO geo.GeoOkres VALUES (3, 1, 'Perm');
```

Następnie stworzyłem zdeformalizowaną formę tabeli geochronologicznej w postaci tabeli GeoTabela, osiągniętej przy pomocy polecenia:

```
CREATE TABLE geo.GeoTabela AS (SELECT * FROM geo.GeoPietro NATURAL JOIN geo.GeoEpoka NATURAL  
JOIN geo.GeoOkres NATURAL JOIN geo.GeoEra NATURAL JOIN geo.GeoEon );
```

Utworzenie tabel pomocniczych Milion i Dziesiec:

```
CREATE TABLE Milion(  
    liczba INT,  
    cyfra INT,  
    bit INT);  
  
CREATE TABLE Dziesiec(  
    cyfra INT,  
    bit INT);
```

I wypełnienie ich wartościami:

```
INSERT INTO Milion SELECT a1.cyfra +10* a2.cyfra +100*a3.cyfra + 1000*a4.cyfra  
+ 10000*a5.cyfra + 100000*a6.cyfra AS liczba , a1.cyfra AS cyfra, a1.bit AS bit  
FROM Dziesiec a1, Dziesiec a2, Dziesiec a3, Dziesiec a4, Dziesiec a5, Dziesiec  
a6
```

### 3. Przeprowadzenie testów:

W pierwszym etapie zapytania były przeprowadzane bez użycia indeksów na kolumnach danych( z wyjątkiem kluczy głównych poszczególnych tabel).W drugim były już nakładane indeksy na kolumny bieżące udział w złączeniu.

Zapytanie 1 (1 ZL), obejmowało złączenie syntetycznej tablicy miliona wyników z tabelą geochronologiczną w postaci zdenormalizowanej, z dodatkowym warunkiem złączenia operacją modulo, która dopasowuje zakresy wartości złączanych kolumn:

```
SELECT COUNT(*) FROM Milion INNER JOIN geo.GeoTabela ON  
(MOD(Milion.liczba,68)=(geo.GeoTabela.id_pietro));
```

Celem Zapytania 2 (2 ZL), było złączenie syntetycznej tablicy miliona wyników z tabelą geochronologiczną w postaci znormalizowanej, reprezentowaną przez złączenia pięciu tabel:

```
SELECT COUNT(*) FROM Milion INNER JOIN geo.GeoPietro ON
(mod(Milion.liczba,68)=geo.GeoPietro.id_pietro) NATURAL JOIN geo.GeoEpoka NATURAL JOIN
geo.GeoOkres NATURAL JOIN geo.GeoEra NATURAL JOIN geo.GeoEon;
```

Zapytanie 3 (3 ZG), obejmowało złączenie syntetycznej tablicy miliona wyników z tabelą geochronologiczną w postaci zdenormalizowanej, przy czym złączenie jest wykonywane poprzez zagnieżdżenie skorelowane:

```
SELECT COUNT(*) FROM Milion WHERE MOD(Milion.liczba,68)=
(SELECT id_pietro FROM geo.GeoTabela WHERE MOD(Milion.liczba,68)=(id_pietro));
```

Zapytanie 4 (4 ZG) było złączeniem syntetycznej tablicy wypełnionej milionem wyników z tabelą geochronologiczną w postaci znormalizowanej. Złączenie wykonywane zostało poprzez zagnieżdżenie skorelowane, a zapytanie wewnętrzne złączeniem tabel poszczególnych jednostek.

```
SELECT COUNT(*) FROM Milion WHERE mod(Milion.liczba,68) IN
(SELECT geo.GeoPietro.id_pietro FROM geo.GeoPietro NATURAL JOIN geo.GeoEpoka
NATURAL JOIN geo.GeoOkres NATURAL JOIN geo.GeoEra NATURAL JOIN geo.GeoEon);
```

## 4. Konfiguracja sprzętowa i programowa

Testy omówione w artykule przeprowadziłem na komputerze o następujących parametrach:

- CPU: Intel Core i5-9300H 2.4 - 4.1 GHz,
- RAM: Pamięć DDR4 16 GB (2666 MHz),
- SSD: 512 GB
- System operacyjny Windows 10
- Systemy zarządzania bazami danych:
  - MySQL 8.0 CE
  - PostgreSQL, wersja 14.2
- Testy były przeprowadzane 5-krotnie dla każdego przypadku

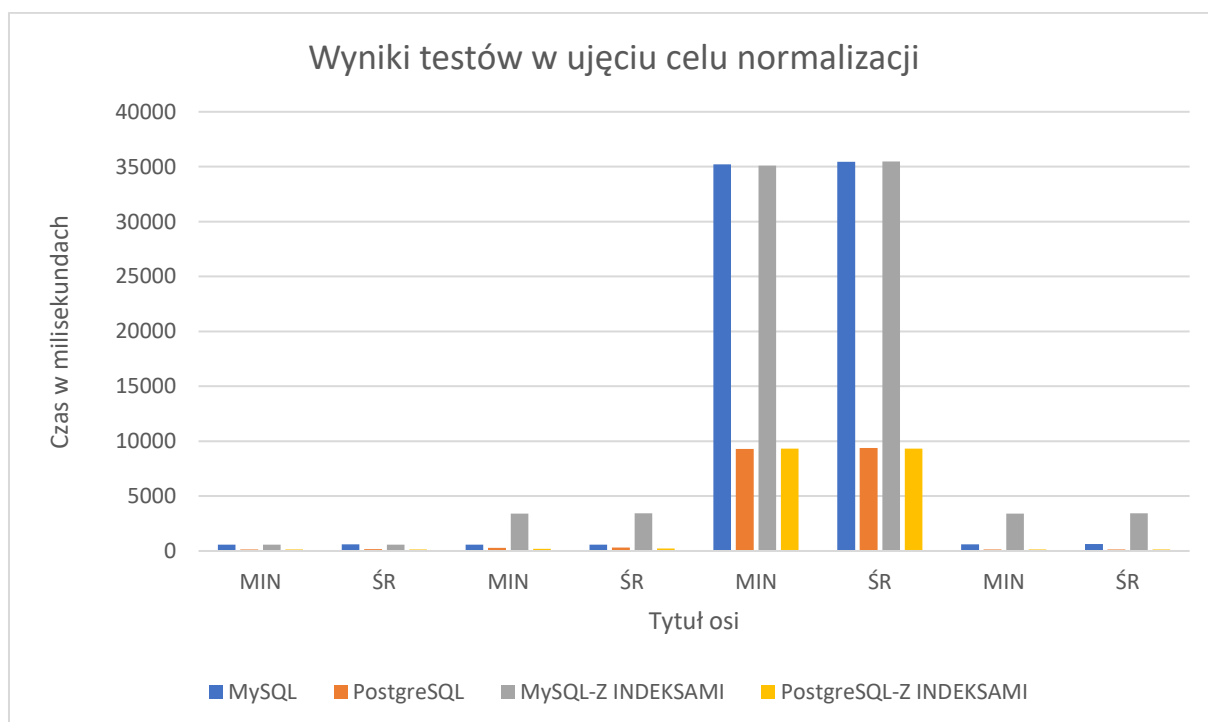
## 5. Wyniki testów i wnioski

Wyniki przeprowadzonych testów w milisekundach przedstawiłem w poniższej tabeli:

POSTGRES	Próba 1	Próba 2	Próba 3	Próba 4	Próba 5	min	sr
Zl1- Bez indeksów	191	142	138	157	150	138	155,6
Zl2-Bez indeksów	304	313	294	310	290	290	302,2
Zg3-Bez indeksów	9569	9323	9410	9318	9280	9280	9380
Zg4-Bez indeksów	133	126	158	160	144	126	144,2
Zl1- z indeksami	124	130	155	146	125	124	136
Zl2-z indeksami	211	270	224	251	235	211	238,2
Zg3-z indeksami	9335	9312	9329	9344	9308	9308	9325,6
Zg4-z indeksami	149	134	131	136	137	131	137,4

MySQL	Próba 1	Próba 2	Próba 3	Próba 4	Próba 5	min	śr
Zl1- Bez indeksów	594	578	593	579	609	578	590,6
Zl2-Bez indeksów	640	625	593	594	610	593	612,4
Zg3-Bez indeksów	35468	35578	35688	35250	35203	35203	35437,4
Zg4-Bez indeksów	625	609	610	641	625	609	622
Zl1- z indeksami	578	579	578	593	579	578	581,4
Zl2-z indeksami	3469	3437	3407	3406	3422	3406	3428,2
Zg3-z indeksami	35110	35250	35171	36188	35594	35110	35462,6
Zg4-z indeksami	3421	3469	3438	3391	3407	3391	3425,2

	1 ZL		2 ZL		3 ZG		4 ZG	
BEZ INDEKSÓW	MIN	ŚR	MIN	ŚR	MIN	ŚR	MIN	ŚR
MySQL	578	591	578	584	35203	35437	609	622
PostgreSQL	138	155,6	290	302,2	9280	9380	126	144,2
Z INDEKSAMI								
MySQL	578	581,4	3406	3428,2	35110	35462,6	3391	3425,2
PostgreSQL	124	136	211	238,2	9308	9325,6	131	137,4



#### Wnioski:

- Wprowadzanie indeksów w większości przypadków skraca czas wykonywania zapytania – jedynie zapytanie 2 i 4 dla MySQL cechuje się odwrotną zależnością
- PostgreSQL jest w większości przypadków wydajniejszy od środowiska MySQL, dla zapytania 3 różnica wykonania zapytania wyniosła ponad 25 sekund
- Najmniejsza różnica między wynikami dla danych bez indeksów, a danymi z indeksami występowała w zapytaniach 1 i 3, działających na tabeli zdenormalizowanej
- Najdłuższy czas wykonania miało zapytanie 3 wykonywane poprzez zagnieżdżenie skorelowane, kilkukrotnie wyższe od pozostałych
- W obu programach najkrótszy czas miało zapytanie pierwsze

- W PostgreSQL wyniki przed i po indeksacji są do siebie zbliżone, podczas gdy w MySQL jest zauważalna różnica

## 6. Podsumowanie

Wprowadzenie indeksacji na kolumny tabeli w większości przypadków skraca czas wykonywania zapytania. Zdarzają się jednak przypadki, że mogą wydłużyć czas jak w przypadku MySQL dla 2 i 4 zapytania. Patrząc na czas wykonywania zapytań możemy zauważyć większą wydajność PostgreSQL nad MySQL. Wprowadzenie indeksów na dane w tabelach w Postgresie nie wpłynęło znacząco na czas wykonania zapytania w porównaniu z MySQL, gdzie widzimy znaczną zmianę w czasie testowania zapytania.